

ابراهیم عقیلی قاری جوان محله کلاهدوز زندگی معنوی اش را مدیون همجواری با شهید کارگر می داند

همه چیز از مسجد «توکلی» شروع شد

منطقه

1

زمانی در خانواده‌های قرآنی به دنیا می‌آید. زندگی خود را مدیون لطف خداوند و انسان‌های بزرگ می‌داند. پسر بچه‌ای که کودکی اش را در مسجد گذراند و حالا جوانی است که در خانه خدا به فعالیت‌های قرآنی می‌پردازد. ابراهیم عقیلی، قاری بین‌المللی قرآن کریم ساکن منطقه ماست. او در محله کلاهدوز زندگی می‌کند. ابراهیم با شاگردی نزد دو برادر، استاد آقا مصطفی حاج حسنی کارگر و شهید محسن حاجی حسنی کارگر (شهید منا) مسیر قرآنی را برای زندگی اش انتخاب می‌کند. او کسب بیش از ۳۰ تبه برتر قرآن در ناحیه و استان، سه تبه کشوری دانش آموزی، دور تبه کشوری دانشجویی، یک تبه بین‌المللی، تدریس و همچنین انجام فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی در حوزه قرآن را در پرونده کاری اش دارد و توفیق این را داشته است که در دوران خدمت سربازی، ۱۵ جزء قرآن را حفظ کند. اکنون تمام تلاش خود را به کار می‌گیرد تا نوجوانان و جوانان بیشتری را در حلاوت خواندن قرآن سهیم کند. برخی روانشناسان معتقدند که تربیت هر فردی از قبل به دنیا آمدنش شروع می‌شود و آقا ابراهیم هم با این نظر موافق است. به قول خودش علاقه اش به قرائت قرآن به دوران نوزادی و حتی قبل از آن برمی‌گردد. او در این باره توضیح می‌دهد: پدرم حاج علی اصغر، قاری قرآن است و به همین دلیل همیشه در خانه ما صوت قرآن پخش می‌شد و فضای منزل معطر از آن بود. مادرم نیز در زمان بارداری بسیار قرآن می‌خواند. سال ۷۶ در محله طبرسی به دنیا آمدم. بعد از تولدم باز هم نوای قرآن در خانه ما شنیده می‌شد. در چنین شرایطی قد کشیدم. به خاطر دارم در شش سالگی در یک جلسه قرآن خانگی سوره تبت را در حضور دیگران تلاوت کردم. پدرم وقتی علاقه و اشتیاقم را دید به واسطه آشنایی‌ای که با خانواده شهید حاجی حسنی کارگر داشت من را در شش سالگی نزد آقا مصطفی و حاج محسن برد و از آن‌ها خواست تا قرائت قرآن را یادم دهند. آموزش توسط آن‌ها از مسجد توکلی شروع شد. اولین تمرین سوره انعام بود که هنوز آن روزها را به خاطر دارم.

● مو فقیتم را مدیون محله طبرسی می‌دانم

ابراهیم با استادانش شهید حاج محسن حاجی حسنی کارگر و آقا مصطفی هم محله‌ای بود. او می‌گوید: «خانه ما از منزل استاد کارگر دو کوچه فاصله داشت و همسایگی در جوار آن‌ها و شاگردی شان زندگی ام را تغییر داد. شاگردی آن‌ها برایم افتخاری است که به آن می‌بالم. منتی را که قرآن بر سر من گذاشته است مدیون آن خانواده و محله طبرسی می‌دانم. در واقع تمام موفقیت‌هایی که در حوزه قرآن کسب کردم به آن محله برمی‌گردد. چرا که تلاوت قرآنم در مسجد توکلی شروع شد و در منزل خانواده حاجی حسنی کارگر ادامه یافت. گرچه هنوز هم ادامه دار و در رفت و آمد من به آنجا متوقف نشده است.»

از سال ۹۴ به همراه خانواده به محله کلاهدوز کوچ می‌کند و این سکونت تا کنون ادامه دارد. او در این باره می‌گوید: محیط این محله با طبرسی متفاوت است. بیشترین مشغولیت من در آنجا شرکت در جلسات قرآن بود اما در این محله، مسجد فعال امام جعفر صادق (ع) بستری برایم فراهم کرد تا وارد فعالیت‌های قرآنی شوم و آنچه آموزش دیدم با شیوه جدیدتری به دیگران انتقال دهم.»

خانه ما از منزل استاد کارگر دو کوچه فاصله داشت و همسایگی در جوار آن‌ها و شاگردی شان زندگی ام را تغییر داد

#ابراهیم_عقیلی #قاری_قرآن #محسن_کارگر

مسئولیت قاریان جوان

آقا ابراهیم برای قاریان جوان پیشنهادهایی هم دارد و می‌گوید: «ما قاریان جوان دست پرورده استادان گذشته هستیم و زحماتی را که آن‌ها برایمان کشیده‌اند نباید فراموش کنیم. همان‌طور که آن‌ها با خضوع و خشوع به ما قرآن یاد دادند ما هم باید همان‌طور آموخته‌ها را به دیگران منتقل کنیم. ۲۰ سال آینده حاصل تلاش قاریان دهه ۶۰ و ۷۰ را خواهیم دید؛ همان‌ها که امروزه فعالیت دارند. بنابراین باید بیدار باشیم و برای قرآنی شدن جامعه کوتاهی نکنیم. اولین قدم این است که انسان با زیبایی قرآن آشنا شود. وظیفه ما قاریان است که با صدا و لحن خوش قرآن تلاوت کنیم و خاطره خوبی برای مردم به وجود آوریم. به طور قطع قدم خوبی برای جذب مردم به سمت قرآن خواهد بود. علاوه بر این جوانان قرآنی باید خودشان را برای مدیریت بخش‌های قرآن هم آماده کنند. اگر جوانان قرآنی ما ظرفیت‌های لازم برای فعالیت‌های قرآنی را از حال در خودشان ایجاد نکنند آنگاه که به آن‌ها نیاز خواهد شد دچار ضعف خواهیم شد.»